

Sygn. akt IV KZ 51/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **K. P.**

oskarżonego z art. 190a § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 19 grudnia 2018 r.

zażalenia oskarżycielek posiłkowych i ich pełnomocnika

na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Sądu Okręgowego

w G. Ośrodek Zamiejscowy w R.

o odmowie przyjęcia kasacji

z dnia 22 sierpnia 2018 r., sygn. akt V.2 Ka [...] – V.2 WKK [...],

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Przewodniczący V Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w G. Ośrodek Zamiejscowy w R., zarządzeniem z 22 sierpnia 2018 r. wydanym na podstawie art. 530 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji pełnomocnika oskarżycielek posiłkowych od wyroku Sądu Okręgowego w G. Ośrodek Zamiejscowy w R. z 26 lutego 2018 r. utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w J. z 18 września 2017 r., którym warunkowo umorzono postępowanie karne na okres roku próby wobec K. P. o czyn z art. 190a § 1 k.k. i art. 193 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Zażalenie na wskazane zarządzenie wniosły oskarżycielki posiłkowe L. K. i M. K. oraz ich pełnomocnik.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zarówno organowi, który wydał zaskarżone zarządzenie, jak i autorom zażaleń uszło uwagi, że zgodnie z art. 523 § 3 k.p.k. kasacja na niekorzyść może być wniesiona tylko w wypadku uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania, niezależnie od podstawy umorzenia (taki stan prawny – według noweli z 11 marca 2016 r. – obowiązuje od 15 kwietnia 2016 r.). Zatem każdy oskarżyciel (a więc i posiłkowy) może wnieść kasację jedynie, gdy sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i oskarżonego uniewinnił lub gdy tenże wyrok uchylił i postępowanie umorzył (art. 520 § 2 k.p.k.) albo gdy sąd odwoławczy utrzymał w mocy wyrok uniewinniający lub umarzający postępowanie, wydany przez sąd pierwszej instancji. Oznacza to, że strona oskarżycielska co do zasady nie jest uprawniona złożyć kasację na niekorzyść od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne; może to uczynić tylko wtedy, gdy w kasacji sformułuje zarzut oparty na uchybieniu z art. 439 § 1 pkt 1 – 8 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.), a to z uwagi na unormowanie z art. 439 § 2 k.p.k.

W niniejszej sprawie autor kasacji nie wskazał, aby *in concreto* wystąpiło jakiekolwiek bezwzględne uchybienie. Tym samym kasacja pełnomocnika oskarżycielek posiłkowych była niedopuszczalna i należało odmówić jej przyjęcia na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 3 k.p.k.

Niewątpliwie ewidentnie błędnym postąpieniem było domaganie się od oskarżycielek posiłkowych uiszczenia opłat kasacyjnych i oparcie zaskarżonego rozstrzygnięcia na niezapłaceniu przez osoby wezwane tych należności. Istota zagadnienia – co wyżej wykazano – tkwiła w czym innym.

Dlatego też zaskarżone zarządzenie, jako merytorycznie słuszne, należało utrzymać w mocy, mimo że oparte zostało na wadliwej podstawie.